Teista tehakse koaste
Kõlmas kaärib kelderiste.

9. Sulasel oli sukukene,
Kaesel mehel wasakene,
Kehwal kena kõrsoikene,
Rikkal lina lakakene.
Kulamaesed nännekesid;
Aidaki asupidada,
Kunas sünnib kosju minna?
„Sugisilt ei sünni minna,
Kewadelt ei kõlba käija.
Kewadel on laene laija,
Sugisil oead sugawad.
Hobu uppuks sull oease,
Linalakkas laineesse."
Hobu sullkirnub heinasida
Hobu sull karjub kaerasida."
Ei tema kirnu heinasida,
Ega karju kaerasida.
Kirnub selga istujada,
Karjub kaela rangisida:
Sulli sõõgu see kõbune,
Mis ei wea wõõra meesta,
Ega kanna kahte meesta.

10.
Kõla naesed mind naerjiwad.
Dalu tükred mind teutsid;
Uttid mind kõdu kasuwad.
Mina kaswin karjastagi,
Tõusin tõbreste järele.
Sugu oli suuri sõna laija,
Sugu oli suuri sõnas minda,
Sõna laija laitis minda,
Uttel mind ühl wanaste,
Mõtel mind mõne põlise;
Ollin aga noori meesi,
Hüpasin üle kõbuste;
Üle saaritse sadula.

11.
Nud on endised mõisa teo aegsed
laulud, mis 40ne aasta eest teopõisid
lauljid, kus ka wareske rahuk ei jõutud,
wäid sellele ka lauldi nõnda.

12. Wares waekus wahterasse *)
Pooris parse pihlakasse,
Munad sattil mulgu alla?
Noorik noppis põlle täije
Ühna naene waka täije,
Kulamees kuõara täije,
Kalamees kasuka täije,

ekk.

Meil oli kuri kubjas põli
Wäli wana õõra põli

jälle

Kubjas kulla lullakene
Kilter kirju linnukene

13. Hans oli harja mees madala
Waski wõõsa mees wägewa
Tina tupemees tugewa
Rauda mõõgamees räbeda.

14. Meiemaal mehed madalad
Ada kandijad kawalad.

*) Seda arwati ilusaks laulaks, mille sõnadel mitu laulet üks algus tähega ord.

Kõku kogjanud, Jaan Ilwes.
Ühna Tõnnasõnnast. Wõlgandi Kihelkonnast.

Ainustadud Dr. Õõra (IX)

Õrge pange pahaks et Teile seesugust õõbu olen julgenud saata, sest paremad ma ei leidnud ja selgemene minu harimata sulg kõjuta ei mõista: olgu süs nõnda.

1. Kahe talu tuled ööakinud kõrd nõnda esimine ütelnud: „Meie perenaene iga hommiku üles õõstes sugib minu pea sileda ja paneb mind teki alla pukkama." Teine ütelnud: „Oi, süs on sul hea perenaene, aga meie perenaene iga hommiku üles õõstes sorgib mul waedaga silmad prast wõlgu ja oead punased rangud kaela!" „Mis sull süs wiga üles minna on?" ütelnud esimine. „Sahu sõõlumise sõel on teisee talus ootan seni kui koda tuuakse" waastanud teine. Esimine perenaene on iga hommiku sawipuru ja kuivitükikest koldest wälja korjanud ja õõgawad sõõed tuhaga kinnitatnud. Teine sorkinud waedaga sõõe õõguma ja hakanud kabjiti peal sõõtama.

2. Kui kõdagi aut kõnud ehitadakse ja kõrwega näudes tulesõõde wälja kargab, ei tohi süa õõnet mitte kõgoni walmis teha süs põleda ära, sellepärast wist on praegu weel mõned wanad kared kus mõni wärat wõi uks ilma ingedeta on ehk ka õõgumiste lahtised lauad ette pandud.